

WHITE FANG

Ketabton.com

Written by: **Jack London**

Translated by: **Shabir Noori**

WHITE FANG

WRITTEN BY: JACK LONDON

TRANSLATED BY: SHABIR NOORI

WHITE FANG

وايت فنګ لا حوان وه: هغه لا زده کړه کوله، مګر د هغه درسونو هغه سخت کړ. هغه پوهيږي چې د نارينه لاسونه غوښه وړانديز کولی شي، مګر ډير ځله دوي درد وړانديز کوي.

وايت فنګ د نورو سپو په څير ندي. هغه وحشي زيږيدلی و، د شمالي کانادا د واورو په مينځ کې. هغه هوشيار دی او د هغه د ننه ژوند قوي دی.

مګر کله چې هغه بل حيوان، سري سره وويني، هغه پوهيږي چې هغه د ځان په پرتله خورا قوي شی موندلی دی. که هغه نارينه وو ته ښه خدمت وکړي. دوي به د هغه څارنه وکړي. مګر دوي به هغه ته زيان هم ورسوي... او ځيني به د هغه ژوند دوزخ کړي.

د انسانانو په نړۍ کې، وايت فنګ به اړتيا ولري چې خپل درسونه ښه زده کړي - يوازي د ژوندي پاتي کيدو لپاره.

جیک لندن لنډه پيژندنه: په زړه پوري ژوند او په زړه پوري کتابونو هغه يو له خورا مشهور امريکايي ليکوالانو څخه کړی دی. هغه په سان فرانسيسکو کې په کال (۱۸۷۶) کې زيږيدلی و. کورنۍ يې بي وزله وه. او جیک په پنځلس کلنۍ کې ښوونځی پريښود چې په فابريکه کې کار وکړي. په هر صورت، هغه ژر دا ستړی وموند او کور يې پريښود او يوه کينښتۍ يې وپيرله. د هغه پيسو سره چې هغه پور کړی وې، او د کب نيولو له لارې يې د ژوند کولو لپاره کارولي. په اولس کلنۍ کې هغه سمندري غړی شو او روسيې او جاپان ته يې سفر وکړ، او يوې ورځپانې د هغه د سفر په اړه ليکلي. کله چې هغه اتلس کلن و، هغه د امريکا شاوخوا سفر وکړ او د هغه سفر په اړه يې يادابنت وليکلو چې وروسته کتاب شو. بيرته کال فورنيا ته راستون شو، هغه پريکړه وکړه چې بيرته ښوونځی ته لاړ شي او وروسته پوهنتون ته. په هر صورت، هغه يوازي څو مياشتې وروسته دا پريښود او په الاسکا کې د سرو زرو په لټه کې شو. هلته له ژمي وروسته، هغه له سرو زرو پرته راستون شو. مګر د کيسې لپاره ډيرو نظرونو سره.

هغه خپله لومړۍ کيسه په کال (۱۸۹۹) کې وپلورله، او په (۱۹۰۰) کې يې د الاسکا کيسې کتاب ليکلي.

[The call of the wild]، د الاسکا په اړه، په (۱۹۰۳) کې راوتلی، دا سمدستي بريا وه او [White fang (1905)]

او [The sea wolf (1904)] ورپسې. هغه ډير ژر په نړۍ کې يو له خورا مشهوره ليکوالانو او تاديه کوونکو څخه شو.

هغه هيڅکله سفر بند نکړ او په (۱۹۰۷) کې يې هڅه وکړه د خپلې ميرمنې سره په ټوله نړۍ کې سفر وکړي. په هر صورت، هغه د هغه په پرتله ډيري پيسې مصرف کول پيل کړل کومې چې ده لاسته راوړې وې او دې او د څښاک ستونزو د هغه وروستي کلونه ناخوښه کړل. هغه په (۱۹۱۶) کې مړ شو.

THE WOLF-PACK HUNTS

د لیوانو ډله بنکار کوي

ځمکه لویه وه، سپینه واوره، او خاموشي، بې روحی چوپتیا د ژوند غرونه او حرکات مات کړي وه — د سپو تنفس، او د سړيو خبرې سپو ته. سپي په یخه منجمده واوره باندې اوږده سلیزه راوباسي.

کله چې د کاناډا شمال لویدیز کنګل کیري، ظالمانه لوړه ځمکه او ټول هغه څه کنټرولوي چې هلته ژوند کوي او وده کوي. ژوند په خپله بهرنی کیري: پیاوړی او هوشیار ژوند، په داسې حال کې کیري چې ضعف مړ شي.

یوې چیغې سکوت قطع کړ. دوو سړيو د سلیج په اوږدو کې یو بل ته وکتل، مګر هیڅ یې ونه ویل. بیا دوی دوهمه چیغه واوریده، او دریمه له شاوخوا څخه.

د سلیج مخې ته سړي بیل ته وویل: دوی زمونږ شاته دي.

بیل ځواب ورنکړ.

دا ورځ لا پاتې، چیغې نږدې او نږدې شوې. د تیاري په سقوط کې، سړيو د ځینو ونو په مینځ کې سپي وتړل او لوی اور یې جوړ کړ. بیل سپيو ته خواړه وغورځول، په داسې حال کې چې بل سړي، هنري، کافي ګرموله او بیکن یې په اور پخول. بیل هنري ته وکتل او په حیرانونکي غږ یې وپوښتل، مونږ څومره سپي لرو، هنري؟

هنري ځواب ورکړ: تاسو پوهیږئ چې مونږ شپږ لرو، دلته یو هیر دی، او فټي، او... مګر تاسو ولې پوښتنه کوئ؟ ځکه چې زه ډاډه یم ما همدا اوس او ه جوړې سترګې ولیدلي، کله چې ما دوی ته غوښه غورځوله.

هنري وویل: دا یوازې ستاسو تصور دی.

مګر بیل کله چې هغه شپه ویده شو، د لیوانو د چغو لخوا محاصره شوی وه. او سهار، هنري په غصه وه، هغه تقریباً یوشان پوښتنه وکړه، هنري وویل: ایا تاسو وویل چې مونږ شپږ سپي درلودل؟

بیل ځواب ورکړ: هو.

هنري وویل: ښه، اوس یوازې پنځه شتون لري. فټي لاره.

هره ورځ، لکه څنګه چې دوی د واورې له ځمکې څخه تیریدل، د څلوېښتو لیوانو ډله زوروره شوه او نږدې شوه، او هره شپه یو سپی ورک شو. هره شپه د دوی د اور په رڼا کې، سړي کولی شي د لیوانو سترګې د دوی په شاوخوا کې په یوه حلقه کې وګوري، شل فوټه لرې، بیا پنځلس، بیا لس...

سړيو له هر څه پورته د یو ښځینه لیوه څخه ویره درلودله — یوه سپینه لیوه. دا هغه وه چې د سپو په مینځ کې تله، دوی به یې ډارول، ددوي خواړه به یې غلا کول، (دوی د خپلو ټوپکو لپاره یوازې درې کولی درلودل). د هغې تیزو غاښونو د رسی یا چرم ټوټې له لارې سپي وتړل. بیا، کله چې یو سپی ازاد و او وتښتید، د لیوانو ډلې په اسانۍ سره ونیوه، هغه یې وواژه او ویې خوړ.

یو ځل هنري وویل: زه تاسو ته وایم بیل، هغه لیوه د مخه د سپو او خلکو تر مینځ ژوند کړی. که هغې نه وو کړی، هغې به ددې کولو جرئت نه وو کړی.

مګر بیل یوازې د هغه ټوپک سره بوخت وه.

کله چې هنري دوه ورځي وروسته وژغورل شو، هغه د ويلو لپاره يوه ناوړه کيسه درلوده: بلاخره بيل د خپل توپک سره بهر شو، مگر هيڅ کله بېرته راستون نشو: ځنکه هغي ليوه ډله نږدې او نږدې رهبري کړه: ځنکه هغي د خپل شاوخوا په پراخه حلقه کې اور جوړ کړ، مگر ډير ژر - ډير ژر - د سوځولو لپاره هيڅ لرگي پاتې نه و، د ليوانو لوړی دوي په عذابول، په درد يې ژړل. هنري ټولی هيلي له لاسه ورکړې - مگر يوازې هغه وخت سپينه ليوه د سپو او نارينه غرونو په اوريدو سره خپل غورونه پورته کړل، د ليوانو ډله په خاموشی سره د سهار په نيمه رڼا کې ورکه شوه، ددوي خالي معدې لپاره د غوښې په لټه کې.

THE LAW OF LOVE

د مینې قانون

یوازې لوړې د ليوانو ډله يو ځای ساتله. کله چې دوی د ډيری خوارو سره يو ځای ته ورسيدل، ډله په کوچنیو برخو وویشل شوه. سپينه ليوه په لومړي سر کې د ډلې نيمه برخه رهبري کړه، مگر ورځ په ورځ ليوان تلل: دوه په دوه دوی ووتل، نارينه او ښځينه، تر دې چې يوازې څلور پاتې شول، هلته ښځينه ليوه وه، او درې نارينه ليوان: يو پياوړی درې کلن، يو ځوان ليوه او زور يو سترکی.

څلور ليوان هميشه په خپل منځ کې جنگيدل، ژړل يې او يو بل يې غورونو او اوږو ته وهل، په ځانگړي توگه کله به يې چې د يو بل مخې ته منډې وهلې، څوک چې ځان مشر، مشر کوي. هغه ورځ راغله کله چې درې کلن او زور يو سترکی د معمول په پرتله سره سخت شول، او يو سترکی د هغه دښمن شو.

جگړه په عادلانه ډول پيل شوه، مگر په عادلانه ډول پای ته ونه رسیده، دريم ليوه او ځوان، د يو سترگي په اړخ کې جگړه کې برخه واخيسته، او په گډه يې د هغه پړانگ درې کلن ماشوم ويني کړ. وروسته، ځوان کيناست چې خپل زخموونه وخورې، مگر زور يو سترگي هوبنيار او تجربه لرونکی وه. هغه ډير کلونه ژوند کړی وه، په ځنگل کې د ژمي د ډيرې لوړې د لاسه. هغه سمدستي په ځوان ليوه بريد وکړ، او د هغه ستونی يې پرې کړ. ځوان د پورته کيدو هڅه وکړه، مگر وښويدو او په واوره کې وغورځیده. جگړه پای ته ورسیده.

د ښځينه ليوه په اړه څه؟ هغه د دې ټولو لامل وه. هغه ناسته وه او جگړه يې ليدله، ژړا، د څو ورځو وروسته آرامه شوه. هغه حتا خوشحاله وه، دا د هغي ورځ وه: دا ټول د هغي لپاره وو، او په ځنگل کې د مینې قانون حتا د غوښې قانون څخه ډير سخت دی.

ورځي تيرې شوې، لکه څنکه چې هغه او زور يو ځای گرځيدل، يو ځای يې ښکار وکړ، يو ځای يې وخور. دوی يو څه وخت هغه ځای ته نږدې تير کړ چې ځيني هنديان اوسيدل، او په گډه دوی د هنديانو له جالونو څخه غوښه غلا کوله. سپينه ليوه په دې کې ښه وه: هغه د جالونو په اړه پوهیده، دوی هنديان يوازې پريښودل ځکه چې د دوی شتون باندې پوه شوي ول، او يوه ورځ يې د وژلو هڅه وکړه. د توپک ټوټه، او يوه مرمی د دوی د سر د پاسه په ونې کې ولويده، په نهايت کې دوی لري لارل.

هغه وخت راغی کله چې سپینه لیوه درنه او سترې شوه، او د استراحت لپاره د خوندي ځای په لټه کې شوه، د دوی اورد سفر پای ته رسولو لپاره. ډیر ژر هغې د غونډې په څنگ کې یو ناکارول شوی غار وموند. د غار خوله ټیټه وه، او د یو جریان په اوردو کې یې باندې وکتل: مگر د ننه، غار خلاص شو او ډیرو خونو شتون درلود. هغې په احتیاط سره غار خلاص کړ او مطمینه شوه. هغې د غار په مینځ کې یو ځای غوره کړ او څو ځله یې په شاوخوا کې وگرځیده، بیا هغه ویده شوه. هغې خپل بدن وغځاوه او سر یې په خپلو پښو باندې کېښود، د هغې سترګې دروازې ته وې.

زور یو سترګی د هغې چلند څخه حیران شو او هڅه یې وکړه چې هغه را پورته کړي، مگر هغې یوازې هغه ته وخنډل. هغه په دروازه کې پروت و او د پسرلي غرونو ته یې غور نیولی وه. هغه د خوب کولو هڅه وکړه، مگر په نهایت کې لوړې هغه ښکار ته اړ کولو.

کله چې هغه بیرته راغی، هغه د غار څخه عجیب غرونه واوریدل. د ننه، پنځو نویو زیریدلو ماشومانو د خپلې مور څخه تغذیه کوله، پرته له دې چې هغه ته وویل شي، هغه پوهیده چې څه وکړي: هغه باید خواره ومومي، د مور قوي ساتلو او د دوی ماشومانو ته د شیدو کافي مقدار تولید لپاره. دا نه یوازې انگیزه وه: هغه زور و، او مخکې هم څو ځله پلار و. هغه بیا بهر لاره، د غوښې په لټه کې.

THE GREY CUB

خر ماشوم

هغه د خپلو ورونو او خویندو څخه توپیر درلود. هغه یوازې د خپل پلار خر کوټ درلود، پداسې حال کې چې نور بدن یې د مور په څیر سپین وو.

هغه اوس یو میاشتنی وه، د هغه سترګې له اوردې مودې څخه خلاصې نه وې، مگر هغه په روښانه ډول لیدل کولی شول. هغه خپل ورونه او خویندې پیژندلې. او هغه ورسره په غار کې لوبې کولې: هغه خپله مور او د هغې تودوخه پیژندله. هغه پوهیده چې څنگه هغه په نرمې سره د خپلې ژبې په واسطه شیدې وخورې. هغه خپله نرۍ پیژندله.

د هغه نرۍ کوچنۍ وه. په دريو لارو کې، هغه وموندله چې ژر خپله پوزه د دیوال سره وجنګوي، که څه هم، څلورمه لار عجیبه وه: هغه فکر وکړ، چې دا باید دیوال وي، ځکه چې په نورو ټولو لوریو کې دیوالونه وو، مگر څلورم دیوال د رڼا څخه جوړ شوی وه. هغه زده کړل چې مور یې تل نرمه او گرمه نه وه: هر وخت هغې د هغه د بهر وتلو مخه نیوله – خو هغه په دې نه پوهیږي چې *بهر* څه شی دي.

د غار څلورم دیوال په اړه بله عجیبه خبره دا وه چې د هغه پلار چې کله د هغې رڼا څخه تیر شو نو ورک شو. ماشوم رڼا خورا په زړه پورې وموندله. ټول ماشومان سخت وو، مگر هغه د دوی ټولو څخه سخت وه: د ژوند ځواک د دوی په پرتله په هغه کې پیاوړی وه. او دا د ژوند ځواک داسې بریښي چې هغه رڼا ته بوځي: نو هغه تل د خپلې مور لپاره تر ټولو مشکل و.

معمولاً، کله چې د هغه پلار د رڼا دیوال له لارې بیرته راغی، هغه غوښه راوړه، مگر پدې وروستیو کې، هلته غوښه نه وه پاتې، او د هغه د مور شیدې وچې شوی. د هغه ورونه او خویندې ډیر خاموش شول، لکه چې د دوی د ننه د ژوند شعله

مړه شوی وي. یو په بل پسې د لورې له امله مړه شول. بیا یو وخت راغی کله چې د هغه پلار نور د رڼا دیوال له لارې بیرته رانغلو: او مور یې د ټسکار کولو لپاره بهر ته لاره، هغه یې یوازې په غار کې پرېښود.

وخت تیر شو او لویه لور هم تیره شوه. ماشوم بیا قوي او ژوندی شو. هغه ښه پوهیده چې باید غار څخه ونه وځي: هغه هر کله چې د رڼا په لور تلو د خپلې مور له غوسې یې درس اخیستی و. مگر نور ځواکونه هم په هغه کې پیاوړي وو: دار ورته وویل چې د خپلې مور اطاعت وکړه، مگر ژوند ورته وویل نافرمانی وکړه. په نهایت کې، یوه ورځ کله چې مور یې بهر وه، ژوند دار مات کړ.

څلورم دیوال د نورو برعکس و، دا دیوال ټینګ او سخت نه و. هغه ډیر ژر ځان د غار په خوله کې په یوه بانک کې ولید – او عجیبت زیات شو. دیوال ناڅاپه په یوه فاصله کې د هغه مخ ته ولوید، او په ډیرو رنگونو بدل شو. که څه هم هغه نه پوهیده، هغه ونې لیدلې، جریان یې لیدلو، یو غر یې لیدو.

یوه لویه ویره ورته راغله، ځکه چې ټوله ویره د ناپېژنده شیانو څخه وه. خو هیڅ ورته پېښ نشول، او د هغه حوصله، د هغه د سپرلو اړتیا، هغه مخ ته بوولو. ماشوم هیڅکله د سقوط تجربه نه وه کړې: هغه نه پوهیده چې غورځیدل ممکن دي. نو هغه له بانک څخه ووت... او په نازکه هوا کې. ځمکه یې په پوزه ووهله، او بیا هغه د غونډی لاندې د لکۍ سر وځواوه.

ویره اوس د ژوند په پرتله قوي وه، او هغه اوږدې او لوړې چينغې وهلې. مگر کله چې هغه د غونډی په پای کې ودرید، هغه ځان دلته او هلته غورځاوه، او بیا یې شاوخوا ته کتل پیل کړل. هغه د نړۍ دیوال مات کړی و: هغه د ناپېژنده شیانو پلټنه کوله، او هغه دا خورا په زړه پورې وموندل.

لومړۍ شی چې هغه زده کړل، د څو څارویو سره د لیدو وروسته، دا و چې ځینې شیان حرکت کوي، او ځینې شیان نشي کولی: او دا چې حرکت کونکي شیان د درد لامل کېدای شي. مگر هغه له وجدان څخه هم پوهیده، چې ځینې خوځیدونکي شیان خواږه و.

هغه په ناڅاپي ډول د ځوانو مرغیو ځالی ته ورسید، او پوه شو چې هغه وری دی. هغه د مور مرغی سره جگړه وکړه او بیا یې د گرمې وینې خوښي تجربه کړه، هډوکي او غوښه د هغه په خوله کې و. ځکه چې هغه لیه وه، او دا په نړۍ کې د هغه هدف و – د غوښې لپاره وژنه او د غوښې لپاره مبارزه. او دا د هر چا لپاره ریښتیني خوښي ده چې په نړۍ کې د هغه هدف ومومي.

هره ورځ اوس ماشوم بهر وتلو، ډیری وخت د خپلې مور سره، سپینه لیه. هغه ژر زده کړه وکړه. هغه په دې پوهیدل پیل کړل چې هغه څه کولی شي او څه نشي کولی. هغه زده کړل چې دلته دوه ډوله ژوند شتون لري – خپل ډول او بل ډول. د هغه خپل ډول یوازې (تر هغه ځایه چې هغه پوهیده) پخپله او مور یې و. مگر بل ډول دوه برخې درلودې. لومړۍ برخه هغه څه وه چې د هغه خپل ډول وژل او خوړل یې: بلې برخې هڅه کوله چې خپل ډول ووژني او وېي خوړي. او له همدې امله هغه د غوښې قانون زده کړ. قانون دا وو: خوړئ، یا خوړل شی.

THE MAKERS OF FIRE

اور جوړونکي

يو سهار، ماشوم په خوب کې د څښلو په فکر کې لار، او هلته، د ونو په مينځ کې، هغه ناڅاپه وپېښ شو. هغه څه چې هغه وليدل او بوي يې د هغه په مخ کې و پنځه دانې دوه پښې لرونکي شيان وو. هغه مخکې هيڅکله دا ډول څاروي نه و ليدلي. دا د هغه نارينو سره لومړی ليدل و.

هغه پوهيده چې دوی ژوندي دي، که څه هم دوی د تينبتي، يا بريد کولو هڅه ونه کړه، لکه نورو ژونديو شيانو چې ترسره کړي ول. دوی هلته ناست وو، چوپه خوله يې ورته کتل.

ماشوم هم حرکت ونکړ. د هغه بدن سمدستي ورته وويل چې وتبنتي، او پټ شي، څومره ژر چې امکان ولري: مگر د لومړي ځل لپاره د هغه بلې برخې هغه ته بر عکس وويل. د هغه په مينځ کې د جهتونو سخته جگړه روانه وه. دلته له هر څه هاخوا ځواک و چې مخکې يې ليدلی و. په يو ډول، هغه وپېژندل چې انسان هغه حيوان و چې تر هغه وخته پورې يې مبارزه کړې وه تر څو چې د څارويو سلطنت او طبيعي نړۍ واکمن شي. دلته، بيا، واکمن وو، او وپري هغه د دوی په وړاندې خاموش او خاموش ساتلی و، لکه چې يو ځل، زرگونه کاله وړاندې، يو ليوه د ځينو سړو سره پاتې شو او لومړی سپی شو چې له ځنگل څخه راوتلی او د دوی د اور تودوخي ته ناست و.

يو هندي راپورته شو او د هغه خوا ته ورغی. ماشوم چيغې کړې او غابڼونه يې وښودل: مگر هندي يوازي وخنډل. هغه وويل، وايټ فنګ! وګورئ.

سړی د هغه پورته کولو لپاره بنسټه شو. د ليوه زوی يو ځل بيا د جهتونو مخشوشونکی جګړې له امله د دوه ټوټه کيدو احساس وکړ. هغه بايد تسليم شي، يا هغه بايد جګړه وکړي؟ لکه څنګه چې د سړي لاس نږدې شو، هغه پورته شو او يو څه زور يې وکړ. خو سړي چيغې کړې، او ماشوم يې په سر سخت ووهلو. سمدستي، ماشوم ټوله جګړه پريښوده: هغه چيغې کړې او په واښو کې يې ټوپونه کړل.

په داسې حال کې چې هغه په ويره او درد ژړل، هنديانو د پخوا په پرتله په لور غږ خنډل، هغه د ښه راغلاست غږ واوريد، کوم سره چې هغه غوږونه پورته کړل. هنديانو هم دا واوريدل، مگر هغه پوهيده چې دا څه و، او هغه غلی شو او د خپلې مور راتللو ته يې انتظار وکړ - د هغه سخته مور، چا چې د هر شي سره جنگ وکړ او ويې وژل، او هيڅکله نه وپريده. هغې د خدا ظالمانه غږ څخه نفرت درلود، تر هغه ډير چې هغه د خپل ژوند په څو اونيو کې له هر څه څخه نفرت کړی و: مگر د هغه مور د خپل ماشوم ژړا اوريدلي وه او د هغه ژغورلو لپاره راغلي وه.

مگر کله چې هغه راغله، ماشوم خورا حيرانونکی شی وليد چې هغه تر دې دمه نه و ليدلي. هغې د سړو په لور منډه کړه، او دوی په لومړي سر کې شاته شول، مگر بيا يو له دوی څخه په حيرانتيا غږ وکړ، کيچ!

هغه بنځينه ليوه ودرېده. سړي بيا غږ وکړ، کيچ! مگر دا ځل د امر په توګه غږ و.

او بيا ماشوم خپله مور وليده - د هغه بې داره مور - په ځمکه پرته وه لکه څنګه چې هغه پخپله مخکې پروت و. او هغه پوهيده چې د هغه احساسات سم وو: دا د ځواک څارويان وو. حتا د هغه مور د دوی په وړاندې ویده شوه. کله چې سړی هغې ته ورغی، هغې د هغه د وهلو هڅه ونه کړه.

سړي وويل: دا عجيبه نده، د هغه پلار شايد ليوه و، خو مور يې سپي ده.

بل وويل: ګري بيوره، يو کال وشو، له هغه وخته چې کيچي وتبنيده.

گري بيور خواب ورکړ: هو، هغه د لوي لوري وخت و، او د سپو لپاره غوښنه نه وه.

دريم هندي وويل: هغي د ليوانو سره ژوند کړي.

گري بيور موافقه وکړه: همداسي بنکاري، تري ايگلس.

او دلته د دې نښه ده. هغه ماشوم ته اشاره وکړه. او لدې چې کيچ زما د ورور سپي و، او زما ورور مړ دی، بيا کيچ اوس زما سپي دی، او همدغه ماشوم دی. زه به ورته وايې فنګ نوم ورکړم.

د پنځو هنديانو بنکار گوند د خپلو پاتې خلکو سره يو ځای شو، کيچ او وايې فنګ له دوی سره ول. دلته د وايې فنګ د سپيو لومړی تجربه وه. هغه احساس وکړ چې دا د هغه خپل ډول دی، مگر په يو ډول توپير لري. مگر دوی د ليوانو په څير چلند وکړ کله چې دوی لومړی ماشوم او د هغه مور وليدل. گنه گونه وه. وايې فنګ د سپو تر ډلې شاته شو، او د هغه بدن د تيزو غاښونو وهل احساس کړل. يوازي کيچ او هنديانو د هغه دفاع وکړه او هغه يې له مرګ څخه وژغوره.

وايې فنګ ولاړ و چې سړي يې سپي په لرگيو او ډبرو وهل، او هغه پوهيده چې دا حيوان سړي د قانون جوړونکي وو. او کله چې هنديانو د ورځې لپاره خپل سفر پای ته ورساوه، هغه وليدل چې گري بيور د لرگيو سره يو څه کوي. وايې فنګ نشو پوهيدلی چې هغه څه کوي، تر هغه چې اور د لرگيو په مينځ کې د ژوندي شي په څير وده وکړه. اور ورته متوجه و. لکه څنگه چې د غار په دروازه کې رڼا څو اونۍ د مخه وه. گرمه وه، او تر اوسه، که هغه دی لمس کړي، دا به د هغه پوزه او ژبه زخمي کړي. او حيوانو سړيو دا جوړ کړی و. دوی د اور جوړونکي وو! په حقيقت کې، دوی مالکان وو!

SERVICE

خدمت

ورپسې ورځې د وايې فنګ لپاره د نويو تجربو ډکې وې. څومره چې هغه د دې ځناورو انسانانو په اړه زده کړل، هغه د دوی مالک باندې ډاډه و. لکه څنگه چې د هغه مور د هغوی اطاعت کړی و، نو وايې فنګ هم اطاعت کول پيل کړل. چيري چې سړي تلل، هغه د دوی له لارې ووت: کله چې دوی غږ وکړ، هغه راغی: کله چې دوی هغه وواهه او په قهر شول ورته، هغه تيب شو او خپله سزا يې واخيسته، کله چې دوی هغه په رسی وتره، هغه په ځای پاتې شو.

له دې څخه هيڅ يو په يوه ورځ ندي پيښ شوي: دې ډيري ورځې او اونۍ ونيولې. ځنگل لا هم ورته غږ کاوه، او يو ځل هغه د خپلې مور سره د ځنگل څنډې ته لاړ. هغه احساس وکړ چې هغه هلته دی، د ياد شويو بويونو سره، نباتات او ويالي او څاروي. دې د هغه وجدان ته غږ وکړ. خو کيچ شاته شو، حتا لکه څنگه چې وايې فنګ هڅه کوله هغه ځنگل ته لار ومومي. خو هغه ډير کوچنی و چې د خپلې مور څخه مخکې لاړ شي.

د هنديانو په مينځ کې د هغه د ژوند تر ټولو بده برخه سپي و. د ډلې مشر يو ځوان سپي و چې لپې لپې نومېده. د وايت فنګ په پرته مشر او پياوړی و، او هغه يې د يو اجنبي په توګه پيژانده، دا هغه ډول نه و، لپې لپې د وايت فنګ سره د مبارزې هر فرصت واخيست، خو د پاتي ډلې شتون هغه لرې کولو.

په وايت فنګ باندې تاثير دا نه و چې هغه بزدل کړي. دوی ممکن هغه ته زر ځله ماتې ورکړي خو هغه به د تل په څير زړور وي. مګر لدې چې د هغه په زړه پورې برخې هغه ته د ودې اجازه نه ورکوله، سخته برخه سخته شوه. هغه تل يوازې و، د نړۍ په وړاندې، او هغه يوازې او بې دوسته ژوند زده کړ. کله چې غوښه او ماهيان ډلې ته وغورځول شول، هغه نشي کولی دوی سره شريک شي، ځکه چې لپې لپې هغه ته اجازه نه ورکوله: ګري بيور هغه ته يو څه خواړه ورکړل، مګر وايت فنګ هم هوبنيار غل شو. ددې لپاره نورو هنديانو هغه نه خوښاوه، مګر دا د هغه لپاره يوازينې لار وه چې غوره يې کړه: هغه کولی شي چې يو لوی غل شي، يا هغه کولی شي له لوړې مړ شي.

هغه وخت راغی کله چې کيچ د ګري بيور له خوا ترې ايگل ته ورکړل شو، او ترې ايگل په اوږده سفر کې کيچ له ځان سره واخيست. کله چې وايت فنګ وليدل چې مور يې د ترې ايگل په کيښتۍ کې ځي، هغه له هغې وروسته کيښتۍ ته وخته. د ترې ايگل څخه يو ګوزار هغه بېرته بانک ته وشړه: مګر وايت فنګ د کيښتۍ تعقيب لپاره سيند ته ټوپ کړ. ګري بيور د هغه د راتګ لپاره چيغې وهلې، مګر وايت فنګ د خپلې مور له لاسه ورکولو څخه ويره درلوده، او هغه تير شو. ګري بيور د هغه سپو ته عادت نه و چې د هغه نافرمانې وکړي، او هغه ژر تر ژر ځوان ليوه پسې روان شو. کله چې هغه وايت فنګ ونيولو، هغه يې په سخته توګه له اوبو څخه راويست، هغه يې په هوا کې ونيولو او هغه ته يې وهل ورکړل. هرې ضربې درد ورکاوه، او هغه ډير لوی ګوزارونه وکړل.

په پيل کې، وايت فنګ حيران و، بيا هغه وډار شو. په نهايت کې، لکه څنګه چې تاوتریخوالي دوام درلود، هغه په غوسه شو او هڅه يې وکړه چې په دروند لاس يې ووهي. مګر ده يوازې بد وهل کول، تر هغه چې وايت فنګ يوازې په درد او ويره ژړلی او ژړلی. داسې ښکاري چې ګري بيور راضي شو، او هغه يې د کيښتۍ په تل کې وغورځاوه، او ساحل ته راستون شو.

لپې لپې د بانک څخه وهل ليدلي وو. هر څومره ژر چې وايت فنګ بېرته ساحل ته راغلو، لپې لپې په هغه باندې حمله وکړه او ويې واهه. وايت فنګ د وهلو له امله ضعيف و، او بېرته يې جکره نشوه کولی. لپې لپې هغه ته د وژنې لپاره روان شو — د ګري بيور څخه يوې ناوړې لغتي هغه بېرته د ډلې خونديتوب لپاره واستوه.

نو وايت فنګ د خدمت په اړه زده کړل. مالکان کولی شي سزا يا خواړه ورکړي، درد يا خوښي ورکړي. تاسو هغه لاس مه وهئ چې ستاسو دفاع کوي او په تاسو واک لري، او د دې پر وړاندې بېرته مبارزه بې ګټې ده. هغه د ويرې او حيرانتيا له امله ګري بيور سره تړل شوی و، کوم چې د هرې رسۍ څخه قوي وو. هغه خپله مور غوښتله، او هغه هلته نه وه: هغه ځنګل غوښته، مګر د وتلو لپاره د سزا څخه ډيره ويره درلوده. په يوازيني توګه کې، د ګري بيور سختی د لپې لپې او ډلې ظلم غوره وه. ګري بيور يوازنی کور او کورنۍ وه چې هغه درلوده، او هغه په خپله خوښه د ځنګل ازادې ورکړه نو هغه کولی شي د دې ظالمو خدايانو سره ژوند وکړي.

MORE LESSONS

ډير درسونه

وايټ فنګ لا ځوان و: هغه لا زده کړه کوله، مګر د هغه درسونو هغه سخت کړ. هنديان – او دوی عموماً سم و – هغه يې د هرو خورو لپاره چې غلا شوي و ملامت کوه، او په دوامداره توګه يې سزا ورکوله. ځوان سپي په هر ممکنه فرصت کې په هغه باندې برید کاوه. هغه هيڅکله مينه نه پيژنده: هغه پوهيده چې د نارينه لاسونه غوښه وړاندیز کولی شي، مګر ډير ځله دوی درد وړاندیز کوي. هغه په سختی سره د کيچ او د هغه د زړورتيا يادونه وکړه. هغه څه چې هغه زده کړل د قوي اطاعت کول او ضعيف ته زیان رسول و.

سپيو هغه ته دوه مهم شيان وروښودل: څنگه د هغه په وړاندې په ډله کې د ځان ساتنه وکړئ: او څنگه يو تنها سپي ته د امکان تر حده په ښه وخت کې زیان ورسوي. په ډليزه جګړه کې په خپلو پښو ودریدل د ژوند معنا لري، او هغه پدې کې د پېشو په څير ښه وه. قوي سپي ممکن هغه وهڅوي او حتا هغه ته ورشي، مګر دوي نشو کولی هغه وهڅوي.

کله چې سپي جګړه کوي، ځيني مقررات شتون لري. دوی لومړی د يو بل په شاوخوا په پښو سره ګرځي او چيغې کوي. وايټ فنګ د نښې نه ورکول زده کړل. کله چې هغه د يو تنها دښمن سره جګړه کوله، هغه تل له خبرتيا پرته برید کوه، ځکه چې هغه پوهيده که يې ځنډ وکړ، پاتي ډله به ورته وي. هغه په منډه راغی او يو څه سخت شو، مخکې لدې چې دښمن يې له ځانه دفاع وکړي. هغه د حيرانتيا ارزښت زده کړ: هغه څوک چې په جګړه کې لومړی تپي شوی وي د مخه نيم وهل شوی وي.

نو وايټ فنګ د سپو او سرو لخوا د نفرت ورسول. د سربو لاسونه، د سپو غاښونه هغه ته يو طرف ته شول. هر چيري چې هغه تلو، هغه د ژړا سره مخامخ کيدو، او د هغه د خدايانو له ډبرو سره. هغه زده کړل چې په ظالمانه نړۍ کې د نرمی لپاره هيڅ ځای نشته.

کله چې وايټ فنګ د څو مياشتو لپاره له هنديانو سره و، ګري بيور خپل زوی ميت ساه په اوږده سفر واخيست، څاروي به يې ښکار کول د دوی پوستکو لپاره. سري او هلک دواړو سليج چلاوه، ګري بيور د بشپړ شوي سپيو ټيم سره، ميت ساه د ځوانو سپيو ټيم سره، د دوی په مينځ کې لیب لیب او وايټ فنګ وو. ښکار ډير وخت ونيو، او د ميلونو واورو وروسته د سليج په اوږدو کې وايټ فنګ يو قوي او بالغ ځوان شو او وده يې وکړه.

دوی يو ځل د شپې لپاره په لوی سلیو لیک کې په يوه کلي کې ودریدل، او دلته وايټ فنګ يو بل مهم درس زده کړ. کله چې هغه له کلي څخه تيریده، هغه يو هلک وليد چې منجمده غوښه پرې کوي. د غوښې توتي په هر ځای کې الوتلي، او وايټ فنګ يوه پورته کړه او هغه يې په خوله کې وه او وتبښتيد. هلک هغه تعقيب کړ او په نهايت کې يې په يوه کونج کې بند کړ، چيري چې هغه درانه لرګي سره وهل پيل کړل. وايټ فنګ مخشوش و، او له همدې امله خورا قهر و: هغه قانون پيژني، او قانون وويل چې دا د سپي لپاره سم دي چې د خورو ناغوښتل شوي توتي واخلي. دا غلا نه وه.

په مخشوشتيا کې، کله چې هغه وتبښتيد د هغه هلک لاس يې ووايه. دا هغه څه نه و چې هغه به په نورمال ډول ترسره کړي وای، ځکه چې هغه په قانون ښه پوهيده چې سپي سري نه خوري. هغه ګري بيور خوا ته وتبښتيد او د هغه د پښو شاته پټ شو. مګر په حيرانتيا سره، کله چې هلک او د هغه کورنی هغه ته د سزا ورکولو لپاره راغلل، ګري بيور د هغه دفاع وکړه، او هغه ته سزا ور نه کړل شوه.

نو وايټ فنګ د هغه د مالکانو او نورو سربو تر مينځ توپير باندې فکر کول پيل کړل. او په هماغه ورځ وروسته هغه پدې لوست کې يو مهم اطفافه ټکی زده کړ. هلک په تپي لاس لا هم انتقام غواړي: هغه خپلو ملګرو ته بلنه ورکړه، انتظار يې

کاوه تر هغه چې میت ساه یوازې شو، او بیا دوی پرې برید وکړ. په پیل کې، وایت فنګ (څوک چې د برید شاهد و) یوازې لیدل کول، پرته له څه کولو: دا د سربو کاروبار و د ده خپل کار نه و. مګر بیا هغه پوه شو چې هلکانو د هغه په یو مالک برید کړی. هغه منده کړه او په جګړه کې شامل شو، او ډیر ژر د کلي هلکان ویني شول او چیغې یې کړې.

کله چې میت ساه په جګړه کې د وایت فنګ مرستې په اړه ګرې بیور ته وویل، ګرې بیور وایت فنګ ته د ډیرې غوښې انعام ورکړ. وایت فنګ په خوښۍ سره د ډکې معدې سره پریوت. هغه پوهیدلی و چې دا د هغه دنده وه چې د خپلو مالکانو ساتنه وکړي، او همدارنګه د هغه څخه دفاع کول چې د هغه مالکانو پورې اړه لري – حتا که دا د نورو سربو د وهلو معنا ولري. او په راتلونکو میاشتو کې، وایت فنګ د لیدو ښه سپی شو.

په هر څه کې د هغه د مالکانو اطاعت کول د هغه لپاره د هغه د ازادۍ مینې په پرتله خورا مهم و: د قانون اطاعت کول د هغه وجدان اطاعت کولو په پرتله خورا مهم و.

THE ENEMY OF HIS KIND

د هغه د خپل ډول دښمن

که هغه په ګرې بیور پورې تړلی و، دا د مینې اړیکه نه وه. او هغه لوی شو، هر څومره چې هغه د نورو سپو څخه کرکه درلوده، او هغه د دوی سره په جګړه کې ښه بریالی شو. هغه هیڅکله خپل ځواک ضایع نکړ، او دوی هیڅ کله نشو کولی هغه له پښو وغورځوي. هغه د دوی په پرتله ګړندی و، نو هغه مخکې لدې چې دوی پرې پوه شي برید وکړ او مخکې لدې چې دوی هغه بیرته وخورې وتلی و. په بیله بیا د سړو خندا لپاره د هغه دوامداره نفرت، هغه د خلکو یا نورو سپو لخوا لمس کولو څخه نفرت درلود. دې هم هغه په خپلو پښو ګړندی کړ. هغه باید لرې وي، پاک وي، مخکې لدې چې بل بدن هغه ونیسي.

کله چې وایت فنګ نږدې پنځه کلن و، ګرې بیور هغه په بل اورد سفر کې واخیست، د سلېج ټیم مشر په توګه. وایت فنګ د میکینزي تر سیند پورې په ټولو کلیو کې د جنګي سپي په توګه وپیژندل شو، او یوکون پورې. په دې کلیو کې یوازې معمول وو، بې ارزښته سپي – دوی په سلګونو جګړو کې د هغه تجربې سره د وایت فنګ پر وړاندې هیڅ چانس ندرلود.

د دوبي په پیل کې دوی فورټ یوکون ته ورسیدل، چیرې چې ګرې بیور پلان درلود د ژمي څارویو ګرم پوټکي وپلوري چې هغه دې ټولو میاشتو ښکار وروسته اوس لاسته راوړي و. دا (۱۸۹۸) وه، د ګولډرش کال، او په زرګونه خلک د فورټ یوکون څخه ګولډ فیلت ته په لاره وو. ګرې بیور وموندله چې هغه کولی شي خپل پوټکي د معمول په پرتله ډیر وپلوري، او د یو ریښتیني هندي په څیر هغه کولی شي د غوره ممکنه قیمت لپاره په صبر سره انتظار وباسي، حتا که دا میاشتي ونیسي. نو هغه د اوږدې مودې لپاره پلانونه جوړول.

دا په فورټ یوکون کې وه چې وایت فنګ لومړۍ سپین سړی ولید. سړي په ځواک تکیه کوي، او دا ورته روښانه وه چې دا سپین سړي د هنديانو په پرتله خورا پیاوړي وو. حتا د دوی کورونه او د هغوي کلا د هنديانو خیمو څخه پیاوړي ول. ګرې بیور د دې سپین پوستو خلکو په مینځ کې د ماشوم په څیر و.

دا ریښتیا دي چې وایت فنګ یوازې دا شیان احساس کول. لا هم دا احساس او وجدان له لارې و، د فکر کولو پر ځای، هغه څاروي عمل کوي: نو وایت فنګ داسې عمل وکړ لکه څنګه چې دا سپین سړي لوی مالکان وو. د ټولو د پاسه، دوی هغه شکمن کړ. چې کوم ناوړه کارونه دوی کولی شي، د کومو نامعلومو دردونو دوی لامل کیدای شي؟ هغه غوښتل چې دوی وویني، مګر دوی لخوا نه لیدل کیږي، نو د لومړیو څو ساعتونو لپاره هغه په خوندي واټن کې و. بیا هغه ولیدل چې

نورو سپيو ته هيڅ زيان ندي رسيدلي کله چې دوی سپينو سړيو ته نږدې وو، نو هغه هم نږدې شو، د دوی د لارو په اړه نور زده کولو لپاره.

هغه وموندل چې يوازې نيم درجن سپين سړي په حقيقت کې په کلا کې ژوند کوي. هر دوه يا درې ورځې، يوه کينډۍ (خورا په زړه پورې ځواک) بانک ته راغله او د څو ساعتونو لپاره ودرېده. سپين سړی له کينډۍ څخه راووت، مگر بيا بيرته ستون شو. داسې بريښي چې دې د سپينو سړيو څخه اخري وي: هلته په زرگونو وو، په نړۍ کې د ټولو هنديانو څخه ډير، داسې ښکارېده. او لکه څنگه چې ورځې تيرېدې، دوی د سيند څخه پورته کيدو ته دوام ورکړ، ودرېدل، او بيا سيند ته لارل او له ليد څخه لرې شول.

مگر که سپين سړي ټول ځواکمن وای، د هغوی سپي – کوم چې په هر ډول مختلفو شکلونو او اندازو کې راغلي و – بله کيسه وه. له دوی څخه هيڅوک نه پوهېدل چې څنگه جکره وکړي، او وايټ فنګ ډير ژر پريکړه وکړه چې دوی ټول نرم او بي وزله دي. دوی په ډير شور سره هغه ته ورغلل، مگر دا د هغه لپاره هيڅ لوبه نه وه، او ژر به د يو سپين سړي سپي په خټو کې مړ شي، او د پاتې هندي ډلې لخوا ټوټې ټوټې شي. غوره سپورت د سپو سره و چې له کينډيو څخه راوتل. وايټ فنګ د سيند په غاړه د دوی انتظار کاوه. د سوېل له نړۍ څخه راځي، دوی سمدستي او په وجداني ډول هغه د ځنگلي حيوان په توګه وپېژنده، او دوی بريد وکړ.

مگر وايټ فنګ هوبنيار و، او د ډلې ريښتېنې غړی نه و. هر څومره ژر چې د هغه وژونکي برخه فعاله شوه، هغه لري لار، او پريښودل چې نور ووهل شي – او حتا په دزو – د سپيو د قهر و مالکينو لخوا. هغه د نورو ټولو سپو دښمن و: هغه جنګ وکړ او يو څه يې ووژل، بيا هغه نورو ته اجازه ورکړه چې د هغه د جکرې پړه په غاړه واخلي.

THE MAD GOD

ليونی مالک

سختو سړيو چې په فورټ يوکون کې اوسيدل وايټ فنګ ته کتل چې د سوېل نرم سپي يې له مينځه وړل، او دوی دا هم وليدل چې هغه په څومره هوبنيارۍ سره اداره کوي چې ستونزې ته ورنشي. د ټولو د پاسه، يو سړي له سپورت څخه خوند اخيست. کله چې يوه کينډۍ راورسيده، هغه لومړی و چې بانک ته ورغی تر څو په کار کې وايټ فنګ وګوري: او کله چې ختم شو، هغه بيرته کلا ته راستون شو، مخ يې له درده ډک دي. ځينې وختونه، کله چې يو سپي د وايټ فنګ د غاښونو لاندې شو، دا سړی پورته شو او په خوښۍ يې چيغې کړې.

هغه په کلا کې د نورو سړو لخوا بيوټي سميت نومول شوې و. هيڅوک د هغه اصلي نوم نه پېژني: مگر دوی هغه ته بيوټي ويل ځکه چې دا د هغه څه برعکس و. هغه خورا بدرنگ و. نه يوازې هغه په بهر کې بدرنگ و، مگر د هغه شخصيت هم بد و: هغه د يو ظالم ذهن او تاوتریخوالي زړه لرونکی و.

دا هغه سړی و چې وايټ فنګ ته يې کتل، د هغه په زړورتيا خوښ و، او غوښتل يې چې هغه خپل کړي. هغه ډيری وخت هڅه کوله چې له ليوه سره ملګرتيا وکړي، مگر وايټ فنګ غوښتل د هغه سره هيڅ ونه کړي. هغه دا سړی نه خوښاوه: د هغه احساس خراب او غلط و. نامعلوم حواس و چې ساده څارويو هغه ته د بيوټي بدوالي خبرداري ورکاوه.

وايټ فنګ د ګري بيور خيمي خواته و کله چې بيوټي سميت لومړی ده سره وليدل. هغه ویده و کله چې بيوټي راورسيده، مگر هغه را پورته شو، د ريښتيني ليوه په څير، هغه يو څه لري لار، چيري چې هغه وليدل شي مگر لمس نشي. هغه نه

پوهیده چې دوه سرو په گډه څه وویل، مگر یو ځل بیوتی ورته اشاره وکړه، او وایت فنګ چيغې کړې، لکه څنګه چې لاس یې د لمس کولو په حال کې وه. سړي بد وخنډل.

ګري بیور د ليوه پلورولو څخه انکار وکړ. هغه بډای شوی و چې د خپل څارویو پوتکي یې وپلورول، او هغه هیڅ شی ته اړتیا نه درلوده. او وایت فنګ ارزښتناکه وه: هغه تر ټولو قوي سلیج سپی و چې ګري بیور درلود، او غوره تیم مشر. هغه په څیر هیڅ سپی نه و. هغه جګړه کولی شي: هغه نور سپی په اسانۍ سره وژل لکه څنګه چې نارینه حشرات وژني. (د بیوتی سمیت سترګې روښانه شوې کله چې ګري بیور دا وویل، او هغه خپلې نازکې شونډې وچپلې). نه، وایت فنګ په هیڅ قیمت د پلورلو وړ نه و.

مګر بیوتی سمیت د هندیانو لارې پیژني. هغه ډیر ځله ګري بیور څخه لیدنه وکړه، او د هغه د کوټ لاندې پټ کې همیشه یو یا دوه تور بوتله و. د ویسکي یو راز دا دی چې څومره چې تاسو څښئ، هغومره به تاسو غواړئ. ډیر وخت د مخه، ګري بیور پیسې نه درلودې، او هیڅ شی هم د پلورولو لپاره پاتې نه و: هر څه په ویسکي باندې لارل. ټول هغه د هغه تنده وه. بیا بیوتی سمیت یو ځل بیا د وایت فنګ اخیستلو په اړه خبرې وکړې، مګر دا ځل وړاندیز شوې قیمت په بوتلونو باندې و، په ډالرو نه و، او د ګري بیور غوړونه اوریدلو ته ډیر ليوال وو.

په پای کې، ګري بیور وویل: که تاسو یې نیولی شئ، تاسو کولی شئ هغه ولرئ.

بوتلونه ورکړل شول، مګر دوه ورځې وروسته بیوتی سمیت بیرته راغی. هغه وویل: تاسو هغه ونیسئ.

نو وایت فنګ د ګري بیور څیمې ته راستون شو، ګري بیور هغه وتړلو او په انتظار ناست و، او د ویسکي بوتل څخه یې څښل. کله چې وایت فنګ له څیمې بهر د پښو غږ واورید، هغه چې کله وپېژنده په چيغو شو. بیوتی سمیت ولاړ و او یو لاس یې وایت فنګ ته وغځوه. مګر بیوتی، په ویره او قهر کې و، خپل لاس یې ډیر ژر شاته کړ. ګري بیور وایت فنګ سر ته وواژه، او وایت فنګ پرېوت.

هغه ولیدل چې سپین سړی څیمه پریرېدې او په یو لاس کې د لرګي درنې ټوټې سره بیرته راځي: هغه ولیدل چې ګري بیور سپین سړي ته رسی ورکوي. سپین سړي په تګ پیل وکړ، او رسی کلکه شوه. ګري بیور هغه وواژه تر هغه چې هغه را پورته شو او سپین سړی یې تعقیب کړ، چا هغه د کلا په لور راواړوه، د لرګي ټوټې سره تل چمتو و.

سپین سړي هغه وتړلو او د شپې کور ته لاړ. وایت فنګ لږ وخت انتظار وکړ، او بیا یې په ساده ډول رسی پرې کړه او د ګري بیور څیمې ته راستون شو.

په سهار کې، هماغه شی بیا پېښ شو. مګر دا ځل سړي چرم کاروي، رسی نه: او دا ځل بیوتی سمیت خپل لرګی او څټک کاروي. دا وهل د هغه څخه ډیر لرې و چې وایت فنګ په تیرو وختونو کې تجربه کړې و، کله چې هغه ځوان و. بیوتی سمیت د ليوه وهلو څخه خوند واخیست. هغه ظالم و په دې ډول چې بزګران ظالمان دي: د نورو کرکې وړ، او دومره ضعیف و چې له دوی څخه خپل انتقام واخلي، هغه کمزورویو څارویو ته زیان رسولو څخه خوند اخیستلو.

وایت فنګ پوهیده چې بیوتی ولي هغه واهه. داسې بریښي چې د هغه مالک هیله وي چې هغه باید د دې سپین سړي سره لار شي. مګر له دې هر څه وروسته، هغه احساس وکړ چې هغه ګري بیور پورې اړه لري، دې لیوني سپین مالک پورې اړه نلري. چرم د هغه د غاښونو تیزوالي لپاره دومره قوي نه و، او په هغه شپه هغه بیرته ګري بیور ته راستون شو.

هغه وهل چې هغه په سهار کې د بیوتی سمیت څخه ترلاسه کړل یو ضعیف سپی به یې وژلی وای. لکه څنګه چې وه، بیوتی باید یو ساعت انتظار وباسي مخکې لدې چې هغه قلعي څخه وایت فنګ راوباسي. هغه د فلزي زنجیر سره تړل شوی و چې هغه نشي کولی حتا د خپلې قوي خولې او غاښونو سره مات کړي، او هغه هیڅکله ونه لیدل چې ګري بیور څو ورځې وروسته رخصت شو، کله چې د هغه ویسکي پای ته ورسیده او د هغه وروستي پیسې لاړې. ګري بیور شاید یو سخت سړی و، مګر اوس وایت فنګ په یوکون کې پاتې و، د هغه چا په لاس کې چې بد و، او له نیمایي ډیر لیونی. مګر څاروي د

ليونتوب په اړه هيڅ نه پوهيږي. وايټ فنگ ته، بيوټي سميت په ساده ډول يو ويرونکي مالک و، د هر چا کوچنی هيله دا وي چې هغه يې بايد اطاعت وکړي، يا هغه په ظالمانه توگه مجازات شي.

THE TIME OF HATE

د نفرت وخت

د ليونني مالک په واک کې، وايټ فنگ په خپله ليونۍ شو. هغه په زنجيرونو تړل شوی و، د قلعي شاته په پنجره کې بند و، او بيوټي به هره ورځ د هغه د ناخوښۍ ليدو او په هغه باندې خندا کولو لپاره راتلو. سپين سړي ډير ژر په وايټ فنگ باندې خندا کول بند کړل، او هغه وپوهيده چې هغه په هره ليدنه کې په هغه ملنډې وهي. وايټ فنگ وهل شوی وه او، د تيبنتي توان يې ندرلود، وحشت يې وهل شوی و، ليونۍ او سخت.

هغه د خپل ډول دبنمن و، مگر اوس هغه د ټولو شيانو دبنمن شو. نفرت د هغه ټول ژوند و. هغه د پنجرې څخه نفرت درلود چې د هغه رندان و: هغه له هغو سړو څخه کرکه درلوده چې هلته ورته د ليدو لپاره راتلل، او سپيو چې دې يې څارلو: او تر هر څه د مخه هغه د بيوټي سميت څخه نفرت درلود.

مگر بيوټي سميت د هغه د کارونو لپاره يوه موخه وه. يوه ورځ يو شمير سړي راغلل او د وايټ فنگ پنجرې شاوخوا ودریدل، او بيوټي سميت ننوت، لاس يې وروغځاوه. هغه وايټ فنگ ونيو او ژر يې پريښود، دروازه يې بنده کړه. په نهايت کې، وايټ فنگ د هغه په پنجره کې شاوخوا وگرځيدو، بې گټې هڅه يې وکړه چې بهر سړيو ته ورسوي، تر څو د هغوي بدنونه غوڅ کړي، تر څو د درد لامل شي... هغه په زړه پورې ليدنه وه: پنځه فوټه اوږد، او په اوږه دوه نيم فوټه لوړ، معمولاً، هغه د ليوانو په پرتله دروند او قوي و، ځکه چې مور يې نيمايي سپي وه. هغه د جنگ ژوندي ماشين و.

مگر يو څه غير معمولي پيښيدل. د پنجرې دروازه بيا خلاصه شوه. وايټ فنگ وځنډيد، گورو چې څه به پيښ شي. بيا يو لوی سپی دننه واچول شو، او دروازه په چټکي سره وتړل شوه. دلته يو څه و چې انتقام يې اخيسته: دلته يو څه و چې د هغه نفرت کولی شي غابڼونه دننه کړي. هغه دننه شو او د هغه سپي قفس يې خلاص کړ. سپي، په خپل وار، چيغې کړې او په وايټ فنگ يې ور منډه کړه: مگر وايټ فنگ هلته، دلته او هلته تلو، هميشه د سپي د غابڼونو د سزا څخه تښتيدو.

بهر سړي د خوښۍ چيغې وکړې، او بيوټي سميت دومره خوښ و چې هغه پورته او ښکته ټوپونه وهل. د پيل څخه د سپي لپاره هيڅ اميد شتون ندرلود. په پای کې، بيوټي دننه لار او وايټ فنگ يې په لرگي وواهه تر څو لري لار شي پداسې حال کې چې د سپي ژوندي بدن رايستل شوی و. بيا پيسي لاس څخه بدلې شوي - د نورو نارينو لاسونو څخه د بيوټي سميت لاسونو ته.

وايټ فنگ هغه وختونو ته سترگې په لار و کله چې سړي ټول د هغه پنجرې ته راغلل. دا د جگړې معنا لري، او دا يوازینی لار وه چې هغه لا هم کولی شول په ځان کې د ژوند ځواک تجربه کړي. زنداني، نفرت کول زده کړل، هغه کولی شي د بل سپي ژوند په نيولو سره دا زيان پوره کړي. بيوټي سميت د وايټ فنگ په ځواک بڼه پوهيده، ځکه چې هغه تل گټونکي و. يو ځل، درې سپي يې يو په بل پسې بدل کړل: او يو ځل يو بشپړ بالغ شوی ليوه، په ځنگل کې ونيول شو، د پنجرې د دروازي له لارې واچول شو. تر ټولو ناوړه جگړه هغه وه کله چې هغه په ورته وخت کې دوه سپي ونيول: هغه دواړه ووژل، مگر پخپله د دې په کولو سره نيم وژل شوی و.

په مني کې، بيوټي سميت ځمکې ته د سفر لپاره په کيښتۍ کې وايټ فنگ واخيست. وايټ فنگ د (جنگي ليوه) په نوم پيژندل کيده هر چيرې چې دوی تلل، او د هغه پنجره معمولاً د خلکو لخوا محاصره وه. هغه په هغوي چيغې کړې کله چې دوی

هغه په لرگيو وهلو، ولي هغه بايد له دوی څخه نفرت ونه کړي؟ هغه هيڅکله له ځانه دا پوښتنه ونه کړه. هغه يوازې نفرت پيژني، او هغه پکې ورک شو. د هغه ژوند دوزخ و.

هر چيرې چې کينډۍ ځمکې ته رسیده، هغه په خپله پنجره کې د جنگي ليوه په توگه بنودل کېده: او که بيوټي سميت وکولی شي دا تنظيم کړي، هغه هم جگړه درلوده. هغه د شپې لخوا د بناړ څخه څو ميله لرې ځنگل ته يوړل شو، نو سيميزو پوليسو هغه ونه موند: او بيا، کله چې سهار شو، هغه جگړه وکړه.

نور سپي مړه شول. وايټ فنگ هيڅ کله ماتې نه پيژني. د لپ لپ او هندي ډلې سره د هغه لومړنيو درسونو هغه ته بڼه خدمت وکړ. لکه څنگه چې وخت تير شو، د بيوټي سميت لپاره دا سخته شوه چې د وايټ فنگ لپاره د جگړو تنظيم وکړي، ځکه چې هيڅوک چمتو نه و چې خپل سپي د هغه پر وړاندې وجنگوي.

او بيا تيم کينډۍ راوړسید، د لومړي بلدوگ سره چې د منجمد شمال لويديز څخه بنسټ کېږي. د يوې اونۍ لپاره، د بلدوگ او ليوه ترمينځ راتلونکي جگړه د هر چا په شونډو وه.

THE CLINGING DEATH

سخت مرگ

بيوټي سميت د هغه له غاړې څخه زنجير واخيست او شاته شو. يو ځل، وايټ فنگ سمدستي بريد وکړ. هغه ولاړ و، غوړونه يې پورته کړل، د هغه په مخ کې عجيب ځناور و. هغه دا ډول سپي په بشپړ ډول نه پيژني. تيم کينډۍ بلدوگ مخ ته واړوه او ويې ويل: لار شه! بلدوگ په خپلو لنډو پښو ورو ورو د حلقې مرکز ته روان شو. هغه يو تم ځای ته راغی او وايټ فنگ ته يې وکتل.

د خلکو څخه چيغې وې: راويې نيسه، چيروکي! هغه وخوره!

مگر چيروکي جنگ ته ليوال نه بنسټ کېږي. هغه نه وپريده، مگر سست و. او هغه د هغه ډول څارويو سره مبارزې کولو کې عادت نه و چې هغه ليدلي نه و: هغه د دوی په تمه و چې ريښتيني سپي راوړي.

تيم کينډۍ مرکز ته ننوت او خپل سپي ته تيب شو. د هغه په غوړ کې يو څه وڅنډيدو. هر څه چې وو، دې هغه پايله درلوده چې هغه غوښتل. بلدوگ چيغې پيل کړې.

دا په وايټ فنگ باندې د اغيزې پرته بل هيڅ نه و. د هغه په غاړه او اوږو وينتان ودرېدل. په چيروکي باندې د وروستي فشار سره، تيم کينډۍ بيرته شاته شو. چيروکي په خپلو لنډو، بنسټ کېږي، پښو مخکې ځي.

بيا وايټ فنگ حمله وکړه. د حيرانتيا او ستاينې چيغې د بريد په سرعت له خلکو څخه پورته شوي. د بلدوگ د غوړ تر شا وينه وليدل شوه چې د هغه په غاړه کې د زخم څخه وه. مگر هغه غږ ونه کړ. هغه يوازې مخ واړوه او وايټ فنگ يې تعقيب کړ.

د وايټ فنگ گړندۍ توب او د چيروکي ټينگښت خلک نور هم وځورول. د پيسو د لوی او لوی مقدار ژمنه شوي وه. بيا، وايټ فنگ حمله وکړه، او بيا دا واری هغه د سپي لخوا ناڅاپي دفع شو: او لا هم د هغه عجيب دښمن د حلقې شاوخوا هغه تعقيب کاوه، ورو نه و، مگر داسې بريښي چې گړندۍ هم نه وي، او د نه منلو هدف سره. د بلدوگ هر حرکت د دې هدف احساس سره په نښه شوي و. وايټ فنگ حيران و. دا سپي نرم و، او په اسانۍ سره وينه کېدو، مگر دا دومره لنډ و چې نشو

بي کولي د هغه غاړې ته ورسيرې: ده خپله سزا په خاموشي سره واخيسته، او دا نشي بنديدلې. چيروکي هم حيران شو: هغه په تيرو وختونو کې يوازې د نورو بلډوگونو سره مبارزه کړې وه، او د وايټ فنګ گړندي په مقابل کې نه و جنگيدلې، يا هغې لارې ته چې هغه فاصله وساتله او د وهلو وروسته کلک نه شو.

وخت تير شو. د چيروکي د بدن له درجن ژورو ټپونو او شل کوچنيو ټپونو څخه وينه بهيده: غوړونه يې ټوټې ټوټې شول. وايټ فنګ لا هم زيانمن شوې و.

يو ځل بيا وايټ فنګ هڅه وکړه چې بل سپی له پښو وغورځوي، مګر هغه تل ناکام شو: بلډوګ خورا لنډ و. اوس هغه ډير ځله هڅه وکړه. د هغه د حملې ځواک هغه د چيروکي بدن ته ورساوه، او هغه د بلډوګ بلې خوا ته په ډيره درنه ځمکه ولويد. د خپل جنګ په تاريخ کې د لومړي ځل لپاره، سړيو د هغه له پښو لاندې وايټ فنګ وليد.

چيروکي هيڅ وخت ضايع نکړ. هغه گړندۍ راوگرځيد تر څو د وايټ فنګ ستونۍ ونيسي: مګر وايټ فنګ لا د مخه د هغه پښو ته رسيدلې و، نو بلډوګ يوازې اصلي ستونۍ له لاسه ورکړې، او وايټ فنګ يې سيني ته سخت وواهه.

د بلډوګ د خولې ناوړه جال وايټ فنګ پورې وتړل شو. هر څه يې چې وکړل، هغه نشو کولی چيروکي وتري. هغه تل د بل څاروي د لمس کولو څخه نفرت درلود، او دلته يو هغه و چې هغه نشي ماتولی. دا د هغه په پنجره کې د اوسيدو په څير و، يوازې بد. هغه ليونې شو. گرد چاپيره يې منډې وهلي، چيروکي، خپل سر وښوراوه تر څو د خپل ناوړه دښمن څخه د خلاصون هڅه وکړي. چيروکي يوازې ودرېد.

په نهايت کې، وايټ فنګ ستړی شو: هغه نه غوښتل نوره جگړه وکړي. ولي بايد جگړه وکړي؟ هيڅ شي هغه نه شو کولی. هغه تر يوې اندازه په خپل څنګ کې پروت و، هڅه کوي د هغه ساه ونيسي. چيروکي فرصت تر لاسه کړ چې خپل غاښونه د وايټ فنګ ستوني ته نږدې کړي.

داسې ښکاري چې جگړه پای ته رسيدلې: مګر بيوټي سميت د هڅولو لپاره يو بل چل درلود. هغه په حلقه کې قدم کيښود، په خپلې گوتې يې وايټ فنګ ته اشاره وکړه او په خدا يې پيل وکړ. دې هغه تاثير درلود چې هغه غوښتل. وايټ فنګ د بلډوګ د غاړې په شا حمله وکړه، کوم چې د هغه د بدن يوازینی برخه وه چې هغه يې له پښو غورځولو، او په ورته وخت کې هغه هڅه وکړه خپلو پښو ته ورسيرې.

مګر دې هيڅ گټه نه درلوده. هغه کولی شي بلډوګ ته زيان ورسوي او لار شي، مګر هغه نشو کولی له سخت مرګ څخه خلاص شي. يو ځل بيا هغه رابښکته شو، په بشپړ ډول ستړی شوی: او بيا بلډوګ وتوانيده د وايټ فنګ ستوني ته نږدې حرکت وکړي.

په گڼه کونه کې هغه سړيو چې په وايټ فنګ پيسې لگولې وې اوس خاموش او خپه وو، پداسې حال کې چې بل په خوښۍ چيغې وهلي. دا ټول به اوس په څو دقيقو کې پای ته ورسيرې. سړي د سليج څخه غږ واوريد، د پوليسو له ويرې، مګر دا يوازې دوه سړي وو چې د ځنګل څخه تيريدل.

اوس وايټ فنګ مرګ ته ډير نږدې و. يو څه د بيوټي سميت دننه مات شول او هغه په بشپړ ډول ليونۍ شو. هغه هغه ځای ته ورغی چې سپي پکې وو – هغه څوک چې مړ کيږي، بل لا هم سخت دي – او په وايټ فنګ يې په زوره وهل پيل کړل، چيغې يې وهلي چې پورته شه.

په هغه وخت کې، د سپيو سليج څخه يو اجنبي د نارينه وو په حلقه کې قدم کيښود او بيوټي سميت يې په مخ وواهه.

RESCUE

ژغورل

بيوتې سميت ځمکې ته وغورځيد، او اجنبي د خلکو په لور وگرځيد او چيغې يې کړې، تاسې بزډلان ياست! تاسې څاروي ياست!

هغه په غوسه و — لکه د بيوتې سميت په څير غوسه، مگر د دې توپير سره چې هغه ليونې نه و. سميت ځان له ځمکې پورته کړ او د اجنبي په لور روان شو: مگر، نه پوهيږم چې بيوتې څومره بزډل و، اجنبي د بريد څخه ويره درلوده او په ساده ډول يې بيا وواهه. دا ځل بيوتې سميت پريکړه وکړه چې د واورې ځمکه د هغه لپاره تر ټولو خوندي ځای و، او هغه هلته پاتې شو.

اجنبي يوه ځوان سړي ته وويل: ميټ، راشه. دلته ما سره مرسته وکړه.

دوی دوه سېو ته ودرېدل او هڅه يې وکړه چې دوی جلا کړي، مگر دا بې گټې وه: او حتا لکه څنگه چې دوی هڅه کوله، چپروکي خپل وژونکي هدف ته يو څه نږدې و. د دوی هيڅ وهل نشي کولی بلډوگ جدا کړي. دا د هغه کار او رضايست و. هغه بايد ولې هغه پريږدي؟

په پای کې ميټ وويل: بناغلي سکات، دا ښه نده.

سکات وويل: مور به پدې اړه وگورو، او توپک يې راواخيست.

هغه د دې سره د سپي خوله خلاصولو هڅه پيل کړه.

ټيم کينين د شکايت کولو لپاره مخ په وړاندې روان شو. هغه وويل: دا مه کوه، اجنبي.

سکات وپوښتل: ستاسو سپی دی؟

هو.

بيا نو، دوی جلا کړی، ايا تاسو به يې جلا نکړی؟

کينين په ورو وويل: ښه، اجنبي، دا يو چل دې چې ما هيڅکله ندې زده کړې — چې څنگه د بلډوگ سختوالی ودروم.

سکات وويل: بيا نو، اجازه راکړی چې په هغه ورشم.

ورو، په يو وخت کې لږ څه، د بلډوگ خوله په خلاصيدو شوه. سکات امر وکړ: اوس! او ميټ هغه له وايټ فنګ څخه لرې کړ او هغه يې خپل مالک ته وسپاره. کينين هغه لرې کړ او خلکو هم تلل پيل کړل. سکات دوی د سپي جنګولو څخه د خوند اخيستلو له امله بې عزته کړل.

وايټ فنګ څو ځله هڅه وکړه چې پورته شي، مگر هر ځل بيرته ځمکې ته وغورځيده. هغه هلته پروت و پداسې حال کې چې خوله يې خلاصه وه او ژبه يې زړېدلې وه. ميټ هغه معاینه کړ او ويې ويل چې هغه به ژوند وکړي — يوازې.

ويډين سکات وپوښتل: د سپي لگښت څومره دی، ميټ؟

ميټ ځواب ورکړ: شاوخوا درې سوه ډالر.

او د دې لپاره څومره، تاسو فکر کوئ؟

نیمایي، زه وایم.

سکات بیوتی سمیت ته راتاو شو، څوک چې تر دې دمه ولاړ و. هغه وویل: ته گوره، زه چمتو یم چې تاسو ته د دې سپي لپاره یوسلو او پنځوس ډالر درکړم.

سمیت وویل: مگر زه هغه نه خرڅوم.

سکات وویل: هو، ته یې کوي، او پیسې یې ورکړې. تاسو باید دا سپي ونه لرئ – تلسو په خپله حیوان یاست.

THE WILD ONE

یو وحشي

ویدین سکات وویل: دا نا امیدي ده، هغه د خپل کور په چوکي ناست و او میت ته یې وکتل، څوک یوازې موافق دي.

په گډه دوی وایت فنګ ته وکتل، هغه چیغې وهلې، ځان ژغورلو هڅه یې کوله تر څو نارینه وو ته ورسیري او د ټولو ژونديو شيانو څخه د هغه نفرت پوره کړي.

سکات وویل: دا ليوه ده، او دا به تل ځنگلي وي.

میت ځواب ورکړ: اوه، زه په دې نه پوهیږم. ممکن په هغه کې ډیر سپي وي. مگر یو شي دې چې زه یې د ډاډ لپاره پیژنم.

هغه ودرید او په پوهه یې سر وخوځاوه.

سکات وپوښتل: بڼه، دا څه شي دي چې تاسو پرې پوهیږئ؟

که هغه ليوه وي یا سپي. هغه تل ځنگلي نه دي. د هغه په سینه کې د سلیج نیني دي.

سکات له نږدې وکتل، مگر له خوندي واټن څخه. هغه وویل: تاسو سم یاست، میت. هغه مخکې لدې چې بیوتی سمیت هغه تر لاسه کړي یو سلیج سپي و.

نو هغه کولی شي یو ځل بیا سلیج سپي شي.

هو، مگر مور هغه سره دوه اونۍ تیرې کړې، سکات روان شو، او که څه هم، هغه د پخوا په پرتله اوس غلي شو.

میت سپارښتنه وکړه: چانس ورکړئ، تاسو باید هغه د یو څه وخت لپاره ازاد پریردئ.

سکات د یوې شیبې لپاره فکر وکړ او بیا یې وویل: مخته لار شه. ده هغه وکړ.

میت په زنجیر تړلي سپي ته ورغی په لاس کې لرگی و. هغه وویل: بڼه. هغه احمق ندې. هغه په لرگی کې سترګې نیولي وي. هغه زنجیر خلاص کړ.

وايت فنګ په سختی باور وکړ چې هغه ازاد دي. هغه په مياشتو مياشتو ازاد نه و، د هر وخت لپاره چې هغه د بيوتي سميت سره و. نو هغه مشکوک و. ايا دا دي سپينو سړيو نوي چل و؟ هغه ورو ورو له دوی څخه لرې شو، تر څو وگوري چې څه پيښيري. هيڅ ونه شول، نو هغه بيرته راستون شو.

سکات وپوښتل: هغه به نه تښتي؟

ميت ځواب ورکړ: شايد، دا د موندلو يوازینی لار وه.

سکات په نرمی وويل: خراب شی، چې ټول هغه ته اړتيا لري يو څه مهربانی ده.

هغه هغه ته د غوښي يوه ټوټه وغورځوله. يو له سليج سپيانو څخه، چې ماچور نومیده، د غوښي تر لاسه کولو هڅه وکړه – مگر وايت فنګ هغه لومړي تر لاسه کړه، او د هغه په ستوني يې خوله ولگوله. بيا هغه د غوښي لپاره چيغې کړې. سپي چيغې کړې او د پورته کيدو هڅه يې وکړه، مگر د هغه په ستوني کې د زخم څخه وينه وبهیده، په پراخه حلقه کې واوره په سور رنگ بدله شوه.

ميت ناڅاپه په قهر شو او هڅه يې وکړه چې وايت فنګ ووهي. هغه په درد سره شاته شو او چيغې يې کړې، هغه ما په ماشومتوب کې موندلی و!

سکات جدي ښکاریده. هغه وويل: دلته يوازي يو شی دی چې ويې کړو، او هغه کور ته ننوت.

ميت وويل: نه، صبر وکړه، کله چې سکات د خپل ټوپک سره بيرته راووت. هغه ليوه د دوزخ له لارې تيريري. او ماچور په غلظه وه: دا د هغه غوښه نه وه. او زه بايد د هغه د وهلو هڅه ونه کړم، ځکه چې هغه غلظ نه و، د هغه د ژوند د قوانينو مطابق.

سکات وويل: دا به معقوله وي چې هغه ووژني، هغه نشي کولی دلته ژوند وکړي، او هغه دلته ځای نلري، مگر زه نه غواړم هغه ووژنم... سمه ده، مور به هغه ته چانس ورکړو. مور به هغه خلاص پريردو او وبه گورو چې هغه څه مهرباني کولی شي.

هغه خپل ټوپک لرې کړ، او ويې ليدل چې وايت فنګ سمدستي غورونه پورته کړل او هر حرکت يې د سترگو سره تعقيبولو، د هر څه لپاره چمتو. وايت فنګ اوس نوره هم مشکوک شو: هغه پوهیده چې دا د هغه لپاره د قانون خلاف و چې د مالک سپی ووژني او پخپله يو سپی ووهي. هغه ډاډه و، له تير تجربو څخه، چې سزا به واخلي. هغه نه پوهیده چې دا ځنگه مهرباني وه.

سکات او ميت هغه وليد چې ټوپک ته يې کتل. يوازي د دي ليدو لپاره چې څه پيښيري، سکات ټوپک د وايت فنګ په لور ونيو. وايت فنګ چيغې کړې، او چيغو وهلو ته يې دوام ورکړ تر څو چې ټوپک بيرته لرې شو. هر کله ټوپک د نظر لاندې و، وايت فنګ ورته کتل، د بل هر څه په پرتله.

په نهايت کې، دوی يو بل ته وکتل او سر يې وخوځاوه. ميت وويل: ښاغلي سکات، زه تاسو سره موافق یم، دا ليوه د ډزو کولو لپاره خورا هوشيار دي.

THE GOD OF LOVE

د مینې مالک

په راتلونکي ورځ، ویدین سکات وایت فنګ ته د خپلو نویو درسونو ورکول پیل کړل. وایت فنګ لیدل چې ویدین سکات نږدې راځي، او چیغې یې کړې چې وینې هغه به هیچاته اجازه ورنکړي چې هغه ته سزا ورکړي: هغه د ځنډیدلی سزا په اړه پوهیده، دا هغه څه دي چې هغه فکر کاوه اوس پېښیږي.

سړی یو څو فوټه لرې کیناست. وایت فنګ پدې کې هیڅ خطرناک څه ونه لیدل: مالکان د سزا ورکولو لپاره په خپلو پېښو درېږي. او دې سړي هیڅ څټک ندرلود، لرګې یې ندرلود، توپک یې ندرلود. او سربیره پر دې، هغه په خپله ازاد و: هغه په زنځیرونو تړل شوی نه و یا په زندان کې بند نه و. نو هغه کولی شي وتښتي پداسې حال کې چې مالک هغه ته سزا ورکړي. په عین حال کې، هغه به انتظار وکړي.

سړي د اوږدې مودې لپاره هیڅ ونه کړل: هغه یوازې هلته ناست و. بیا یې خبرې پیل کړې. وایت فنګ چیغې پیل کړې، مګر سړي حرکت ونه کړ، او د هغه غږ قهر نه و. هغه وایت فنګ سره په داسې ډول خبرې وکړې چې په بشپړ ډول نوې وې. هغه نرمې خبرې وکړې، د نرمې سره یې وایت فنګ لمس کړ. وایت فنګ پدې مالک د باور احساس پیدا کړ. د هغې ټولې سختې تجربه کولو وروسته، هغه ځان خوندي احساس کړ.

سړی راپورته شو او کور ته لاړ. ډیر ژر هغه بیرته راستون شو او بیا په هماغه ځای کې کیناست. دا ځل د هغه په کې د غوښې یوه ټوټه وه. وایت فنګ خپل غوږونه پورته کړل، خو حرکت یې ونه کړ. هغه شک وکړ چې دا یو چل دي.

په نهایت کې، سړی غوښه په واوره کې د وایت فنګ مخې ته وغورځوله. وایت فنګ هغه بوي کړه، تل یې په مالک کې سترګې نیولې وې. هیڅ پېښ نشول او غوښه یې ښه بوي کړه. هغه هغه وخوړه. لا هم څه ونه شول. او دا څه وه؟ سړي یوه بله غوښه وړاندیز کړه.

سړي څو ځله وایت فنګ ته غوښه وغورځوله، او بیا یې د بلې ټوټې له غورځولو ډډه وکړه. ورو او په احتیاط سره، وایت فنګ نږدې شو، په چیغو یې اخطار ورکړ. هغه غوښه د مالک له لاسه واخیسته. تر اوسه یې هیڅ سزا ورنکړه. سپین مالک یوازې نرمې خبرې کولې، په مهربانۍ سره.

او د مالک لاس رابښکته شو — مګر حتا دا اوس د سزا لپاره نه و. لاس یې د وایت فنګ په سر باندې تیر کړ، او مالک په خاموشۍ سره خبرو ته دوام ورکړ. وایت فنګ لاس خوک نکړ، ځکه چې ناخوښ نه و: هغه انتظار ته دوام ورکړ.

دا د وایت فنګ لپاره د پای پیل و — د هغه د زور ژوند پای. ورځ په ورځ، هغه د سکات ډیر باور ترلاسه کړ او هغه ته یې اجازه ورکړه چې هغه ډیر لمس کړي: د هغه ویره چې د خلکو د لمس کولو څخه وه په ختمیدو وه. هغه هیڅکله د سکات په لاس کې چیغې وهل بند نه کړل، مګر په نهایت کې د هغه چیغې پدې کې د خوښۍ غږ درلود پداسې حال کې چې سکات په هغه لاس ایښي و. شاید یوازې سکات کولی شي د دې نوي غږ او اخطار یا قهر معمول غږ ترمینځ توپیر واورې. ورو، امکانات چې په وایت فنګ کې ژور پټ شوي وو، تقریباً په هغه کې مړه شوي وو، وینې شول او حرکت یې پیل کړ. یو لدې امکاناتو څخه مینه وه.

مینه په یوه ورځ نه پېښیږي. وایت فنګ لومړی خوښول زده کړل، او مینه د خوښولو څخه راووته. هغه ونه تښتید، که څه هم هغه یې هیڅکله نه و تړلی، ځکه چې هغه دا مالک خوښ کړ. هغه باید یو مالک ولري، او دا یقیناً د بیوتې سمیت او هغه پنجرې څخه غوره و.

د دې مالک خدمت کولو لپاره، وایټ فنګ د هغه څارونکې سپی شو، او د هغه د دفاع مسولیت یې په غاړه واخیست او دا ټول د هغه و. هغه د غلو له احتیاط څخه د ملګرو ثابتو قدمونو پیژندل زده کړل.

په پسرلي کې، سکات باید سوداګری ته لار شي. وایټ فنګ گوري چې یوه ورځ د مینې مالک ناڅاپه نه و. په ژوند کې د لومړي ځل لپاره، هغه ناروغه شو. هغه نه خوړل او نه یې کار کولو. میت باید هغه کور ته راولي.

کله چې سکات د څو ورځو وروسته بیرته راستون شو، وایټ فنګ د هغه مشهور قدمونه واوریدل او واقعاً د هغه سره لیدو ته لار. هغه مخکې سکات ته اجازه ورکړې وه چې هغه ته نږدې راشي: مګر دا لومړی ځل و چې هغه پخپله د سکات سره لیدو ته لار. د وایټ فنګ سترگو کې نوې بڼه وه: یو څه د اسراره پک احساس د هغه دننه څخه راوتلی و او د هغه په سترگو کې د رڼا په څیر ځلیدونکې و. د مینې خدای بیرته راغی.

TO THE SOUTH

جنوب ته

دا په هوا کې وه. په داسې لارو چې دوی یې تصور هم نشو کولی، دوو سړیو وایټ فنګ ته د راتلونکې ناورین خبر ورکړ، ډیر وخت د مخه د لیدو لپاره څه و. که سکات په کور کې و، وایټ فنګ به د دروازي لاندې بوي کولو تر څو ډاډ ترلاسه کړي چې هغه لا هم هلته دی.

میت وویل: زه باور لرم چې ليوه تاسو پورې اړه لري.

په ځواب کې سکات وویل: زه په کالفرونیا کې د هغه سره څه کولی شم؟ حتا که زه هغه واخلم، هغه به یوازې زما یو څو گاونډي سپي ووژني او دا به د هغه پای وي.

میت وویل: نه، ته به هیڅکله هغه له ځان سره وانخلي، مګر داسې بریښي چې د هغه سره موافق کیدو پر ځای د سکات ازموینه کوي.

ورته خبرې عامې وې، تر هغه چې میت وویل: هر څوک به فکر وکړي چې تاسو خپل ذهن نه پیژنی!

هغه ورځ راغله کله چې وایټ فنګ د سکات بستره کول ولیدل: هغه د سکات د وروستي سفر په اړه پوهیده چې د دې معنا څه ده. هغه شپه، کله چې دواړه سړي په تیاره کې په خپلو بسترونو کې پراته و. میت وویل: هغه بیا خپل خواړه پرېښودل.

د سکات څخه هیڅ ځواب نه و.

میت دوام ورکړ: هغه لاره چې هغه تیر ځل ونه خوړه، زه به حیران نشم که هغه دا ځل مړ شي.

سکات وویل: اوه، چپ شه! تاسو د یوې میرمنې په پرتله بدتر ځئ!

میت وویل: زه یوازې هغه څه وایم چې تاسو فکر کوئ، او په تیاره کې سکات داسې ښکاریده چې هغه په نرمه خندا خندل.

بله ورځ وايټ فنگ حتا نوره هم ارامه وه. د خلاصې دروازي له لارې هغه په فرش باندې سامان ليدل. وروسته بيا، دوه هنديان راورسیدل او ټول سامان يې لري کړل. وايټ فنگ دوی تعقيب نکړل، ځکه چې د ميني مالک لاهم په کور کې و. د ميني مالک دروازي ته راغې او دننه يې وايټ فنگ ته غږ وکړ.

هغه وويل: تاسو غريب يې. زه ويريږم چې زه بايد تاسو پريږدم. زه د تل لپاره ځم، او زه هغه ځاي ته ځم چې تاسو نشي تلی.

بيا په سيند کې د کيښتې غرونه شول. ميټ وويل: دا د تگ وخت دي.

دوو سړيو وايټ فنگ په کور کې بند کړ او د سيند په لور روان شول. سکات وويل: تاسو بايد وليکئ او ماته د ليوه خبر راکړئ.

مگر هلته، د کيښتې تر څنگ د سيند په غاړه، وايټ فنگ ناست و.

سکات په حيرانتيا وويل: څه ډول...؟ ايا تاسو د مخ دروازه بند کړې وه، ميټ؟

ميټ وويل: ما يقيناً وکړ.

سکات د وايټ فنگ غاړې او سينې ته وکتل. هغه ناڅاپه وويل: وگوره! هغه خپل ځان ټپي کړی.

ميټ د ليدو لپاره بنکته شو. هغه وويل: هغه بايد د کرکې بنښنې له لارې توپ کړی وي!

مگر سکات غور ندې نيولی. هغه سخت فکر کاوه. کيښتې د وتلو په حال کې وه. هغه ولاړ شو او ميټ ته يې لاس وغځاوه.

هغه وويل: خدای په امان، زور ملگرېه. او د ليوه په اړه... تاسو اړتيا نلری چې د هغه په اړه ماته څه وليکئ. ته گوره، ما پريکړه وکړه...

ميټ وويل: ستاسو مطلب دا دي چې تاسو هغه له ځانه سره وړئ؟ په حيرانتيا سره.

سکات وويل: هو، دا دقيقاً هغه څه دي چې زما مطلب دي. زه به تاسو ته د هغه په اړه ليکم!

HIS OWN KIND

د هغه خپل ډول

په سن فرانسيسکو کې، د وايټ فنگ لپاره ډيرې نوې تجربې وې. هغه په زرهاو او زرگونو سپين سړي وليدل: هغه موټر او لاری او کيښتې وليدلې، لوی او کوچني. په واضع ډول، سپينو سړيو خورا لوی ځواک درلود. د ټولو بد او عجيب د اورگاډي په سامان وين کې سواړي و، ځکه چې هغه ته يې اجازه ورنه کړه چې د خپل ميني مالک سره سفر وکړي.

مگر په نهايت کې سفر پای ته ورسيد. وايټ فنگ د سکات تر شا ودرید او د لوی کور باغونه او ځمکه يې وڅيرله چې د سکات والدينو پورې يې اړه درلوده. مگر ناڅاپه يو سېي په هغه برید وکړ. سېي ته، نه و معلومه، چې وايټ فنگ وحشي دي. د هغې احساساتو هغې ته هيڅ انتخاب نه و ورکړی: هغې يوازې برید کولی شو.

وايټ فنگ ډاډه نه وه چې څه وکړي. هغه يوازې پوهيده چې برید کونکي بنځه وه، او ليوه هيڅکله خپلې ميرمنې سره جگړه نه کوي. مگر سپی کولی شي هغه ته زبان ورسوي. هغه اورېد هغې ته تاو کړه.

سکات هغه وژ غورله. هغه امر وکړ: ارامه شه، کولي! او سپی اطاعت وکړ. دا د منجمد شمال څخه د یوازیني ليوه لپاره بڼه تود هرکلی دی!

په راتلونکو څو ورځو او وانیو کې، وایټ فنګ د خپل مالګ کورنی غړیو پیژندل زده کړل، او پوه شو چې د مینې مالګ غواړي هغه هم د دوی اطاعت وکړي، څومره چې هغه پخپله د مالګ اطاعت کاوه. څه چې د هغه مالګ ارزښت بللو، وایټ فنګ هم ارزښت بلل. کله چې په کلفرونیا کې د ليوه لیدلو لومړی شوق، او په کور کې یې درلودل، ورک شول، د سکات والدین راغلل تر څو وایټ فنګ وپیژني، او پوه شي چې هغه د دوی زوی سره څومره مینه لري.

یوه ورځ، سکات د هغه څنګ ته وایټ فنګ سره نږدې ښار څخه لیدنه وکړه.

ځینې سړو د ليوه شتون د سپورټ لپاره د فرصت په توګه ولید او دوی خپل سپی د وایټ فنګ وروسته ولیرل. د سکات ناخوښی ویري لپاره، وایټ فنګ په لومړي سر کې هیڅ ونه کړل. سکات له نارینه وو وغوښتل چې خپل سپی بوځي، مګر دوی په ځواب کې ظالمانه وخنډل. نو سکات په خاموشی سره ليوه ته وویل: لار شه او هغوي ونیسه!

وایټ فنګ خپل مالګ ته وکتل لکه څنګه چې پوښتنه وکړي ایا هغه ډاډه دی. کله چې سکات هغه څه تکرار کړل چې هغه وویل، وایټ فنګ دريو سپیو باندې منډه کړه، او څو شیبې وروسته دوی په سرک مړه او یا هم د مرګ په حالت کې پراته و.

وروسته لدې، سکات او وایټ فنګ کولی شي د برید له ویرې پرته ښار ته لار شي.

مګر کولي هیڅکله وایټ فنګ یوازې نه پریرېدي. هغې د هغې جنس څخه ګټه پورته کړه تر څو هغه په دوامداره توګه وځوروي. هغه معمولاً غوسه کېده، مګر هیڅکله یې جګړه ونکړه. څومره چې ممکنه وي، هغه هڅه وکړه چې د خونديتوب ځای ته لار شي: مګر کولي اکثراً هغه ټپي کوي. په نهایت کې، که څه هم، هغه پوهیده چې وایټ فنګ ځنګلي نه و، او هغه وخت راغی کله چې د هغې ټوکې ډیرې خوندرې شوې، او هغه به له هغه څخه داسې تینښته وکړي لکه څنګه چې هڅه کوي هغه په هغې پسې منډې ووهي. او یوه ورځ هغې هغه په اوږده – تعقیب کې واخیست. وایټ فنګ نه غوښتل چې هغه تعقیب کړي: څه که مالګ ورته اړتیا ولري؟ مګر کولي هغه ته داسې غږ وکړ چې د سکات لپاره د هغه له مینې څخه قوي و، د خپل ژوند څخه پیاوړی. نو هغه هغه په ځنګل کې تعقیب کړه.

دا پدې وخت کې و چې یو خورا خطرناک زنداني د سان کوینټین زندان څخه تښتیدلی و. جیم هال یو قاتل و، او هغه انتقام غوښته: زیان رسونکي څخه، د سکات پلار، هال د هغه جرم لپاره په زندان کې و چې هغه کړی و. د سکات پلار هغه هلته لیرلی و. پداسې حال کې چې پولیس په هال پسې ګرځیدل، هغه ورک و. د سکات پلار اندینمن و.

په کور کې ټول ویده وو. وایټ فنګ لاندې ولاړ و. ناڅاپه هغه د نوي سړي غږ واورید – مګر غږ سم نه و. دا سړی ډیر نرم روان و، هڅه یې کوله چې هیڅ شور ونه کړي. وایټ فنګ په شمال کې د څارونکي سپی په توګه د هغه ورځو راهیسې دا ډول قدم پیژني، هغه پرته له خبرتیا په تیاره کې برید وکړ.

سکات او د هغه مور او پلار او نوکران د لوی شور اوریدو سره راوینښ شول. دلته د فرنیچر ټوکرونه په جنگ کې خراب شوي و، بیا هلته د ټوپک ډزې وې – درې ځله. په نهایت کې د یو سړي چيغې وې، کوم چې ناڅاپه مړ شو لکه څنګه چې پیل شو.

سکات او د هغه کورنی څراغونه روښانه کړل او لاندې لارل، چیرې چې دوی یو ناوړه سحنه ولیدله. جیم هال مړ پروت و د هغه ستوني ټوټې ټوټې شوی و – او وایټ فنګ په هغه کې درې ګولپو سره پروت و. هغه ورته کتل، د هغه مالګان، او بیا یې سترګې پټې شوې، او د هغه بدن داسې ښکاري چې فرش سره یو شان وي.

سکات په خفګان سره وویل: زه فکر کوم هغه مړ دی.

پلار يې په ټينگه وويل: مور به پدې اړه وگورو، او مستقيماً تېلفون ته لار.

د عملياتو وروسته، ډاکټر وويل: چې وايټ فنګ په زرو کې يو چانس لري. مګر وايټ فنګ دا يو چانس واخيست. هغه ژوندي دی.

روغتيا ډېر وخت وروسته بېرته راستنه شوه: زخمونه او مات شوي هډوکي بايد ترميم شي. سکات او د هغه کورنۍ هغه هر وخت په کور کې ساتي، او د هغه په څير يې په مينه پاملرنه وکړه لکه څنگه چې دوی د هر ماشوم کوي.

دا د دوبي گرمه ورځ وه کله چې وايټ فنګ د لومړي ځل لپاره بهر ته لار. هلته، د خپلي مور په شاوخوا کې لوبې کوي، نيم درجن بچيان وو. وايټ فنګ دوی ته په حيرانتيا وکتل، پداسې حال کې چې کولي په هغه غږ وکړ تر څو خپل واټن وساتي. مګر سکات کولي ته غږ وکړ چې دا سم دی، او هغه يې په خپلو لاسونو کې ونيوله. وايټ فنګ په احتياط سره يو ماشوم ته ورغی. ماشوم د هغه غوږونو ته وکتل. بيا يې پوزه لمس کړه، او وايټ فنګ په پوزه کې د ماشوم گرمه کوچنۍ ژبه احساس کړه. د وايټ فنګ ژبه هم بهر شوه – هغه نه پوهيده چې ولې – او د ماشوم مخ يې وڅاټه. بيا هغه په ارامه توګه ویده شو او ماشومانو ته يې اجازه ورکړه چې گرم لمر کې د هغه په اوږو کيني.

نوم: شبير

تخلص: نوري

هيواد: افغانستان

ولایت: پکتيا

دنده: زده کونکي

تلفون شميره: 0764607897

برېښنالیک آدرس: shabirnoori571@gmail.com

Name: Shabir

Surname: Noori

Country: Afghanistan

Province: Paktia

Task: Student

NO: 0764607897

Email: shabirnoori571@gmail.com

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**